

Ἄλλ', ὧ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνά,

Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. —

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονῶς κατὰ τὴν
τεσσαρακοσὴν Ὀλυμπιάδα. Γενναῖον δὲ Φασιν
αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης
σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναίγειρῳ, τῆς τε ἐν Σαλα-
μῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτέρῳ ἀδελφῷ Ἀμει-
νία, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας.

Κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως, ζηλοῖ
τὸ ἀδρὸν αἰεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιΐαις τε
καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς, καὶ πᾶσι
τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι,
χρώμενος· αἱ τε διαθέσεις τῶν δραμάτων οὐ
πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς ἔχουσιν,

Sed tu princeps o Graecorum tumida ampullate
Camoena,

Et decus addens Tragicis nugis. —

Aequalis fuit Pindari, natus Olympiade quadra-
gesima. Magnanimum fuisse aiunt, et proelio
ad Marathonem una cum fratre Cynaegiro inter-
fuisse, ut et pugnae navali ad Salaminem cum
iuniori fratre Aminia, et pedestri ad Plataeas.

Porro quoad poësin, magnum ubique et su-
blime affectat, onomatopoeiis et epithetis me-
taphorisque, et omni quod stilo pondus addere
posset, usus; nec multas peripetias et implexus
habent dispositiones dramatum, sicut fit apud